

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Den onde Fyrste. (Et Sagn.)

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr05val-shoot-idm139748574318656/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

maa have Mere! meget Mere! Ingen Magt maa nævnes liig, end sige større, end min!« og han gik i Krig med alle sine Naboer og han beseirede dem Alle. De overvundne Konger lod han, med Guldkjæder, lænke til sin Vogn, naar han kjørte gjennem Gaderne; og sad han til Bords, da maatte de ligge ved hans og Hoffolkens Fødder og tage de Stykker Brød, man der kastede til dem.

Nu lod Fyrsten sin Billedstøtte opreise paa Torvene og i de kongelige Slotte, ja han vilde at den skulde staae i Kirkerne foran Herrens Alter; men Præsterne sagde: »Fyrste, Du er stor, men Gud er større, vi vove det ikke.«

»Vel,« sagde den onde Fyrste, »saa overvinder jeg Gud med!« og i sit Hjertes Overmod og Taabelighed lod han bygge et kostigt Skib, hvormed han kunde gennemfare Luften; det var broget som Paafuglens Hale og syntes besat med tusinde Øine, men hvert Øie var en Bøssepibe; Fyrsten sad midt i Skibet, han behøvede kun at trykke paa en Fjer, da fløj tusinde Kugler ud, og Bøsserne vare igjen ladte som før. Hundrede sterke Ørne spændtes foran Skibet, og saaledes fløj han nu mod Solen. Jorden laae dybt nede; først syntes den, med sine Bjerge og Skove, kun som en oppløjet Ager, hvor det Grøene titter frem fra den vædede Græstøv, siden lignede den det flade Landkort, og snart var den ganske skjult i Taage og Skyer. Høiere og høiere fløj Ørnene op ad; da udsendte Gud en eneste af sine utallige Engle, og den onde Fyrste lod tusinde Kugler flyve imod ham, men Kuglerne faldt som Hagl tilbage fra Englens skinnende Vinger; en Bloddraabe, kun en eneste, dryppede fra den hvide Vingefjer, og denne Draabe faldt paa Skibet, hvori Fyrsten sad; den brændte sig fast, den tyngede som tusinde Centner Bly og rev Skibet i styrtenende Fart ned mod Jorden; Ørnenes sterke Vinger knækkedes, Vinden susede om Fyrstens Hoved, og Skyerne rundt om, de vare jo skabte af de afbrændte Byer, formædte sig i truende Skikkelser, som milestore Krebs, der strakte deres sterke Klo ud efter ham, som rullende Klippestykker og ildspyende Drager; halv død laae han i Skibet, der tilsidst blev hængende mellem Skovens tykke Trægrene.

»Jeg vil beseire Gud!« sagde han, »jeg har svoret det, min Villie skal skee!« og han lod i syv Aar bygge kunstige Skibe, til at gennemfare Luften med, han lod smede Lynstraaler af

2 med] mod m, med OA, mod B. 14 han] man mO. 15, 17, 29 tusinde] tusind mO. 18 ladte] ladede mO. 19 saaledes] saa m. 26 Englens] Englens mO. 28 Fyrsten] Kongen mO. 35 han] Kongen mO. 39 smede] smedde mO.